

Dragoste cu năbădăi

CTN

Mă-mbrățișează infinitul
Când mă privesc în ochii tăi,
Gândul aleargă ca zărghitul
Și inima mi-e vâlvătăi!

Privirea caută zenitul,
Capul mi-e plin de năbădăi,
Lumea îmi zice azi, sucitul,
Iar în urechi am zurgălăi!

Nu fac nimic și sunt ca vântul
Ce umblă lela printre văi...
Doar bătucesc pe drumuri lutul
Și stau la umbră pe sub clăi.

Când noaptea-și cere iar tributul
Aud tot felul de bătăi...
Îmi răscolesc tot așternutul
Și iar visez la ochii tăi!

Mă-mbrățișează infinitul,
Iar vântul bate prin odăi...
Cum să-nțeleagă el, pârlitul,
Ce-i dragostea cu năbădăi!